

Sygn. akt III C 1722/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Gnidzińska

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki akcyjnej w W.

przeciwko A. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki akcyjnej w W. kwotę 16.368,43 zł (szesnaście tysięcy trzysta sześćdziesiąt osiem złotych czterdzieści trzy grosze) oraz odsetki umowne liczone od kwoty 15.145,18 zł (piętnaście tysięcy sto czterdzieści pięć złotych osiemnaście groszy) od dnia 11 września 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego rocznie, a od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego rocznie, lecz nie wyższej niż odsetki maksymalne za opóźnienie;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.623,23 zł (dwa tysiące sześćset dwadzieścia trzy złote dwadzieścia trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt III C 1722/15

UZASADNIENIE

w postępowaniu zwykłym

W dniu 5 października 2015 r. powód (...) Bank (...) Spółka akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. S. kwoty 16.368,43 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 11 września 2015 r. od kwoty 15.145,18 zł oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż dochodzone nim roszczenie wynika z umowy konsolidacji bez ubezpieczenia z dnia 21 marca 2014 r., przy czym objęto nim należność główną – 15.145,18 zł, poniesione koszty -15 zł i odsetki naliczone do 10 września 2015 r. w wysokości 1.208,25 zł.

Pozwany w sprzeciwie od wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swą rzecz od powoda kosztów postępowania,

kwestionując roszczenie co do zasady i wysokości. Pozwany zaprzeczył temu, by posiadał wskazane przez powoda zadłużenie, jednocześnie wskazując, że z uwagi na specyfikę elektronicznego postępowania upominawczego i związany z tym brak możliwości weryfikacji dokumentów nie jest w stanie ustosunkować się do powołanych przez powoda dowodów.

W piśmie procesowym z dnia 19 marca 2016 r. pozwany podtrzymał zarzut niewykazania wysokości roszczenia, w tym co do odsetek i kosztów oraz braku udowodnienia, iż roszczenie powoda jest wymagalne.

Powód w piśmie procesowym z dnia 11 kwietnia 2016 r. podtrzymał żądania pozwu, odnosząc się do zarzutów pozwanego.

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 16 kwietnia 2016 r. wskazał, że argumentacja powoda nie uchyła jego zarzutów, w tym nie wykazuje zasadności roszczenia co do odsetek i kosztów wezwania do zapłaty.

Pismem procesowym z dnia 11 maja 2016 r. i 22 czerwca 2016 r. powód odnosząc się do stanowiska pozwanego podtrzymał swe roszczenia.

Na rozprawie w dniu 29 czerwca 2016 r. powód wskazał, iż odsetek umownych od należności głównej domaga się od dnia 1 stycznia 2016 r. nie wyższych niż odsetki maksymalne za opóźnienie, z uwagi na zmianę przepisów w tym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 marca 2014 r. pozwany A. S. zawarł z powodem (...) Bankiem (...) Spółką akcyjną w W. umowę pożyczki. Mocą tej umowy powód udzielił pozwanemu pożyczki w wysokości 16.006,38 zł (§ 1 umowy). Prowizję za udzielenie pożyczki określono na 960,38 zł, a całkowity koszt na kwotę 9.464,85 zł. Zgodnie z § 5 ust. 2 umowy łącznie do zapłaty pozostawało pozwanemu 24.510,85 zł. Pożyczkę oprocentowano wg zmiennej stopy procentowej, wynoszącej 15% rocznie w dniu zawarcia umowy, przy czym odsetki te liczone były od aktualnego stanu zadłużenia za faktyczny okres wykorzystania pożyczki, co wynikało z § 6 ust. 1 i 8 umowy.

Zgodnie z § 7 ust. 1- 3 umowy pozwany zobowiązany był do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 72 ratach miesięcznych w wysokości i terminach wyszczególnionych w planie spłaty stanowiącym integralną część umowy, przy czym spłaty rat miały być dokonywane w drodze potrącenia środków pieniężnych na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym pozwanego prowadzonym przez powoda, na którym pozwany zobowiązał się zapewnić środki na ten cel.

Pierwszą ratę, w wysokości 470,16 zł pozwany zobowiązany był zapłacić do 10 maja 2014 r., kolejne 71 rat po 338,60 zł, a ostatnią w kwocie 338,69 zł - w terminach do 10. dnia danego miesiąca.

Stosownie do § 7 ust. 4 umowy wpłaty na ww. rachunek powód miał zaliczać na poczet należności w kolejności : prowizje i opłaty, odsetki od zadłużenia przeterminowanego, odsetki zaległe, zadłużenie przeterminowane z tytułu pożyczki, odsetki bieżące, zadłużenie z tytułu pożyczki.

W myśl § 9 ust. 1 i 2 umowy kwoty niespłaconych w całości albo części rat pożyczki w terminach określonych w planie spłaty stają się następnego dnia po upływie tych terminów zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym, od którego powód był uprawniony naliczać odsetki od zadłużenia przeterminowanego w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Zgodnie z § 13 ust.1 pkt 1 umowy powód był uprawniony wypowiedzieć umowę pożyczki w przypadku niedotrzymania przez pozwanego warunków określonych w umowie, przy czym stosownie do ust. 2 tego paragrafu termin wypowiedzenia wynosił 30 dni, liczonych od dnia następnego po odebraniu przez pożyczkobiorcę przesyłki poleconej zawierającej wypowiedzenie, nadanej za potwierdzeniem odbioru.

Stosownie do § 14 ust. 1 umowy w następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia umowy całość zadłużenia wynikającego z umowy stawała się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym, od którego powód nalicza i pobiera odsetki określone w § 9. Zgodnie z § 14 ust.2 umowy, od chwili powstania zadłużenia wymagalnego i przeterminowanego, powód miał prawo podjąć działania zmierzające do odzyskania należności, co wiąże się z poniesieniem przez pożyczkobiorcę kosztów wezwań do zapłaty określonych w taryfie. W § 3 ust. 1 umowy za sporządzenie i wysłanie zawiadomienia o zaległości w spłacie, monitu powód zastrzegł opłatę w kwocie 30 zł. Opłata ta uchwałą zarządu powoda z dnia 26 września 2014 r. została obniżona do kwoty 15 zł.

Dowód:

- umowa pożyczki k. 20-22
- harmonogram spłat k. 100-102
- uchwała k. 120-121

Z uwagi na to, iż pozwany nie zapewniał na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym środków wystarczających na spłatę rat pożyczki, powód pismem z dnia 26 sierpnia 2014 r. powiadomił pozwanego o niedopłacie raty pożyczki, a pismem z dnia 12 września 2014 r. monitował o zapłatę. Koszt tych przesyłek wyniósł 3,50 zł.

Ponieważ pozwany nadal nie dotrzymał warunków umowy, powód pismem z dnia 26 lutego 2015 r. wypowiedział umowę pożyczki. Pozwany odebrał oświadczenie o wypowiedzeniu umowy 17 marca 2015 r., a zatem w dniu 17 kwietnia 2015 r. całość zadłużenia wynikającego z umowy stała się wymagalna. Koszt powyższej przesyłki wyniósł 6,10 zł.

Pismem z dnia 2 czerwca 2015 r. powód wezwał pozwanego do spłaty kwoty 15.145,18 zł tytułem należności głównej i 785,04 zł tytułem odsetek naliczonych od tej kwoty od 26 kwietnia 2015 r. do 31 maja 2015 r., ze wskazaniem, iż za sporządzenie tego wezwania zostanie pobrana opłata zgodnie z taryfą. Pismo to doręczono pozwanemu za zwrotnym potwierdzeniem odbioru w dniu 16 czerwca 2015 r. Koszt tego wezwania wyniósł 6,10 zł.

Dowód:

- zestawienie operacji k. 106-110
- historia operacji k. 116-117
- wypowiedzenie umowy k. 111
- potwierdzenie odbioru k. 112-113
- pełnomocnictwo k. 114,115
- wezwanie z dnia 2.06.2015 r. k. 23
- potwierdzenie odbioru k. 24

Na dzień 10 września 2015 r. na zobowiązanie pozwanego wobec powoda składała się kwota 15.145,18 zł stanowiąca kapitał pożyczki, 1.208,25 zł stanowiąca odsetki od kapitału niewymagalnego za okres od 11 grudnia 2014 r. do 25 kwietnia 2015 r. – 611,60 zł oraz odsetki od zadłużenia przeterminowanego naliczone od 11 grudnia 2014 r. do 10 września 2015 r. – 596,65 zł oraz 15 zł wydatków związanych ze skierowaniem do pozwanego wezwań do zapłaty.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg bankowych k. 25

- pełnomocnictwa k. 27, 28
- potwierdzenie stanu zadłużenia k. 118
- pełnomocnictwo k. 119
- wykaz odsetek k. 132
- informacja k. 133
- cennik k. 134-136

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę zasadniczego żądania powoda stanowił przepis art. 720 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, iż w dniu 21 marca 2014 r. strony zawarły umowę pożyczki, mocą której pozwany udzielił powodowi pożyczki w wysokości 16.006,38 zł (§ 1 umowy). Pożyczkę oprocentowano wg zmiennej stopy procentowej, wynoszącej 15% rocznie w dniu zawarcia umowy, przy czym odsetki te liczone były od aktualnego stanu zadłużenia za faktyczny okres wykorzystania pożyczki, co wynika z § 6 ust. 1 i 8 umowy. Zgodnie z § 7 ust. 1- 3 umowy pozwany zobowiązany był do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 72 ratach miesięcznych w wysokości i terminach wyszczególnionych w planie spłaty stanowiącym integralną część umowy, przy czym spłaty rat miały być dokonywane w drodze potrącenia środków pieniężnych na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym pozwanego prowadzonym przez powoda, na którym pozwany zobowiązał się zapewnić środki na ten cel. Pierwszą ratę, w wysokości 470,16 zł pozwany zobowiązany był zapłacić do 10 maja 2014 r., kolejne 71 rat po 338,60 zł, a ostatnią w kwocie 338,69 zł - w terminach do 10. dnia danego miesiąca.

Powód wskazał, iż wobec niewywiązania się przez pozwanego z obowiązku spłaty rat, pismem z dnia 26 lutego 2015 r. wypowiedział przedmiotową umowę. Jak wynikało z przedstawionego przez powoda zestawienia operacji na rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym, pozwany nie zapewniał na tymże rachunku środków wystarczających na spłatę zadłużenia. Pozwany nie przedstawił przy tym dowodów, które podważyłyby wiarygodność tego dokumentu, w szczególności – potwierdzeń wpłaty na tenże rachunek środków pieniężnych pozwalających na spłatę wymagalnych rat bądź dowodów na to, iż był on uprawniony, a jeżeli tak, to w jakim zakresie, do korzystania z salda debetowego.

Z zestawienia operacji wnosić należy, iż już w dniu 10 maja 2014 r., tj. terminie płatności pierwszej raty, saldo rachunku było ujemne. Dopiero w dniu 14 maja 2014 r. pozwany zasilił rachunek wpłatą w kwocie 1.100 zł, która pozwalała na pokrycie I raty, w tym odsetek kapitałowych w łącznej wysokości 328,90 zł i kapitału – 141,26 zł, ustalonych zgodnie z harmonogramem spłaty kredytu. Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 umowy kwoty niespłaconych w całości albo części rat pożyczki w terminach określonych w planie spłaty stawały się następnego dnia po upływie tych terminów zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym, od którego powód był uprawniony naliczać odsetki od zadłużenia przeterminowanego w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Zasadnie zatem powód naliczył odsetki od zadłużenia przeterminowanego za czas opóźnienia, obciążając pozwanego kwotą 0,25 zł tzw. odsetek karnych, ujętą w zestawieniu operacji. W terminie pozwany zapłacił II ratę, w tym zgodnie z harmonogramem 202,12 zł stanowiące odsetki kapitałowe i 136,48 zł – kapitał, a także III ratę, w tym zgodnie z harmonogramem 193,91 zł odsetki kapitałowe i 144,69 zł kapitał. Kolejnych rat pozwany nie spłacił – jak wynika z zestawienia operacji dopiero w dniu 12 listopada 2014 r. pozwany zapewnił środki, z których pokryto 10,13 zł odsetek karnych i 64,70 zł odsetek kapitałowych od IV raty, przy czym wskazać należy, iż z dniem 9 października 2014 r. uległa zmianie stopa kredytu

lombardowego NPB, w związku z czym maksymalne odsetki kapitałowe wyniosły 12%, a tym samym przewidziane w harmonogramie spłaty odsetki od poszczególnych rat uległy obniżeniu. W kolejnym dniu powód naliczył pozwanemu 0,19 zł odsetek karnych, na poczet wymagalnych odsetek kapitałowych od zaległych rat zaliczył 672,65 zł, a kapitału – 327,16 zł. W dniu 10 grudnia 2014 r. powód pobrał kwotę 148,09 zł tytułem odsetek kapitałowych, a także 111,61 zł tytułem kapitału i 2,15 zł – odsetek karnych. Łącznie zatem na poczet kapitału pożyczki pozwany spłacił 861,20 zł, przy uwzględnieniu wypłaconej kwoty 16.006,38 zł do zapłaty na dzień 10 grudnia 2014 r. pozostawała pozwanemu kwota 15.145,18 zł, której dochodził w niniejszym postępowaniu. Zgodnie z § 7 ust. 4 umowy powód był uprawniony zaliczać wpłaty dokonywane na rachunek pozwanego na poczet należności w kolejności : prowizje i opłaty, odsetki od zadłużenia przeterminowanego, odsetki zaległe, zadłużenie przeterminowane z tytułu pożyczki, odsetki bieżące, zadłużenie z tytułu pożyczki i jak wynika z ww. zestawienia, takich właśnie rozliczeń dokonywał.

Zgodnie z § 13 ust.1 pkt 1 umowy powód był uprawniony wypowiedzieć umowę pożyczki w przypadku niedotrzymania przez pozwanego warunków określonych w umowie, przy czym stosownie do ust. 2 tego paragrafu termin wypowiedzenia wynosił 30 dni, liczonych od dnia następnego po odebraniu przez pożyczkobiorcę przesyłki poleconej zawierającej wypowiedzenie, nadanej za potwierdzeniem odbioru. Skoro pozwany nie wywiązywał się z obowiązku spłaty rat, tym samym naruszył warunki określone w umowie, co uprawniało powoda do wypowiedzenia umowy. Pozwany odebrał wypowiedzenie umowy 17 marca 2015 r., termin wypowiedzenia upłynął zatem 16 kwietnia 2015 r. Stosownie do § 14 ust. 1 umowy w następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia umowy, a zatem 17 kwietnia 2015 r. całość zadłużenia wynikającego z umowy stawała się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym, od którego powód uprawniony był naliczać i pobierać odsetki określone w § 9, a zatem w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Z powyższego wynika, iż powód zasadnie domagał się w niniejszym postępowaniu zapłaty kwoty 15.145,18 zł oraz odsetek umownych, przy czym uprawniony był ich żądać od dnia 17 kwietnia 2015 r. Jak wynika z wyjaśnień powoda, wyrażonych w piśmie procesowym z dnia 11 maja 2016 r., a także dołączonego do niego wyliczenia odsetek, powód naliczał ww. odsetki w sposób korzystny dla pozwanego, tj. od dnia 26 kwietnia 2015 r. Odsetki te, liczone wg stopy określonej w § 9 umowy, liczone od kwoty 15.145,18 zł od dnia 26 kwietnia 2015 r. do dnia 10 września 2015 r. stanowią kwotę 596,65 zł.

Zgodnie z § 6 ust. 1 umowy udzielona pozwanemu pożyczka była oprocentowana wg zmiennej stopy procentowej, wynoszącej 15% rocznie w dniu zawarcia umowy, od dnia 9 października 2014 r. wynosiła ona 12%, a od dnia 5 marca 2015 r. – 10%, przy uwzględnieniu zmiany stopy kredytu lombardowego NBP, przy czym odsetki te – zgodnie z ust. 8 tego paragrafu - liczone były one od aktualnego stanu zadłużenia za faktyczny okres wykorzystania pożyczki. Odsetki, należne w okresie od grudnia 2014 r. do kwietnia 2015 r. od kapitału niewymagalnego powód wyszczególnił w wyliczeniu dołączonym do pisma z dnia 11 maja 2016 r., przy czym kwoty, od których je naliczono mieszczą się w kwotach kapitału wskazanych w harmonogramie spłaty kredytu. Odsetki te naliczone do 25 kwietnia 2015 r. stanowią łącznie 611,60 zł.

Zasadnie zatem powód domagał się zapłaty tytułem odsetek karnych i kapitałowych łącznie kwoty 1.208,25 zł.

Skoro powód dokonał kapitalizacji odsetek umownych od zadłużenia przeterminowanego w kwocie 15.145,18 zł na dzień 10 września 2015 r., to był uprawniony domagać się zapłaty dalszych odsetek od tej kwoty od dnia następnego, tj. od dnia 11 września 2015 r. i takie właśnie żądanie wyraził w pozwie.

Powód dochodził również od pozwanego zapłaty kwoty 15 zł stanowiącej koszt kierowanych do pozwanego wezwań. Zgodnie z § 14 ust.2 umowy, od chwili powstania zadłużenia wymagalnego i przeterminowanego, powód miał prawo podjąć działania zmierzające do odzyskania należności, co wiązało się z obowiązkiem poniesienia przez pozwanego kosztów wezwań do zapłaty określonych w taryfie. W § 3 ust. 1 umowy za sporządzenie i wysłanie zawiadomienia o zaległości w spłacie, monitu powód zastrzegł opłatę w kwocie 30 zł. Opłata ta uchwałą zarządu powoda z dnia 26 września 2014 r. została obniżona do kwoty 15 zł. Wprawdzie kwota ta miała charakter swoistego ryczałtu, jednak – jak wykazał powód – pokrywała ona jedynie częściowo faktycznie poniesione przez powoda koszty korespondencji

związanej z wysłaniem dwóch listów zwykłych, których otrzymania pozwany nie negował i dwóch listów poleconych, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, które to potwierdzenia powód dołączył do akt. Powód przedstawił cennik usług Poczty Polskiej S.A., z którego wynika, iż koszt jednego listu zwykłego do 3,50 zł, a przesyłki poleconej za zwrotnym potwierdzeniem odbioru – 6,10 zł. Łączne koszty przesyłek to zatem 19,20 zł. Trudno odmówić zasadności żądania zapłaty z tego tytułu jedynie kwoty 15 zł. Wskazać należy, iż żądanie to znajdowało również podstawę w art. 471 k.c., zgodnie z którym pozwany zobowiązany był do zapłaty odszkodowania z tytułu nienależytego wykonania umowy. Gdyby bowiem powód wywiązał się z jej postanowień, nie byłoby potrzeby kierowania przez powoda wezwań do zapłaty, monitów, czy oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, z którymi wiązała się konieczność poniesienia opłat na rzecz operatora pocztowego, a tym samym majątek powoda nie doznałby uszczerbku.

Ostatecznie zatem zarzuty pozwanego, iż powód nie wykazał zasadności i wysokości swych roszczeń, a także ich wymagalności okazały się nieuzasadnione. W toku postępowania powód przedstawił bowiem dowody z dokumentów, które tworzyły wiarygodny i wzajemnie zbieżny materiał pozwalający na ustalenie w jakich okolicznościach, w jakiej wysokości i kiedy powstały objęte pozwem roszczenia. Pozwany zaś nie przedstawił żadnego dowodu, który poddawałby w wątpliwość rzetelność tych dowodów.

Z tych względów Sąd uznał powództwo za w pełni uzasadnione, przy czym uwzględniając brzmienie art. 481 § 2¹ k.c. obowiązującego od dnia 1 stycznia 2016 r., który ogranicza wysokość umownych odsetek za opóźnienie do stopy odsetek maksymalnych za opóźnienie, od kwoty 15.145,18 zł należało zasądzić odsetki umowne w wysokości uzgodnionej przez strony, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. nie wyższej niż odsetki maksymalne za opóźnienie;

W tych okolicznościach w punkcie I wyroku zasądzono na rzecz powoda od pozwanego łącznie 16.368,43 zł, w tym 15.145,18 zł kapitału pożyczki, 1.208,25 zł odsetek i 15 zł kosztów wezwań do zapłaty oraz ww. odsetki liczone od kwoty 15.145,18 zł.

Z uwagi na to, iż pozwany przegrał proces w całości, w punkcie II wyroku zasądzono od niego na rzecz powoda na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. poniesione przezeń koszty postępowania, przy czym za koszty celowe i niezbędne do dochodzenia przez powoda jego roszczeń należało uznać, zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. opłatę od pozwu – 205 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa procesowego – 17 zł, koszt uwierzytelnienia odpisu pełnomocnictwa udzielonego pierwszemu pełnomocnikowi powoda E. F. – 1,23 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym – 2.400 zł, łącznie 2.623,23 zł.